

Το μωράκι και τα σκιουράκια Χριστούγεννα

Κείμενο:
Χρήστος Καρράς

Σχέδιο: Παναγιώτης Τσαούσης
Χρώμα: Έβα Μούρτζη - Παναγιώτης Τσαούσης

Γλαρόλυκοι

Χρήστος Καρράς

"Το μωράκι και τα σκιουράκια: Χριστούγεννα"

Εικονογράφηση: Παναγιώτης Τσαούσης

Επιμέλεια: Φωτεινή Παναγιωτακοπούλου

Άδεια χρήσης: Creative Commons BY-NC-SA 4.0

(Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή)

Ανεξάρτητες Εκδόσεις Γλαρόλυκοι

Δεκέμβριος 2022, έκδοση 1η

ISBN: 978-618-86336-1-2

Οι πρωταγωνιστές:

Το μωράκι που το φωνάζουν «σκιουράκι».

Τα σκιουράκια μας:
Ο Άπο, η Δανάη και ο Ξενοφών.

Ο κύριος κάστορας, ο μηχανικός.

Ο σοφός γεροβιάτανος.

Τα σκιουράκια χρησιμοποιούν τις ουρές τους ως συσκευές σινιάλων, τινάζοντάς τις δεξιά - αριστερά, όταν δεν μπορούν να ειδοποιήσουν τα άλλα σκιουράκια για τον επερχόμενο κίνδυνο.

Οι σκίουροι εμπιστεύονται εύκολα και είναι από τα λίγα ζώα της άγριας φύσης που τρώνε από ανθρώπινο χέρι. Σε πιο κρύες περιοχές εξασφαλίζουν από νωρίς τις προμήθειές τους, για να αντεπεξέλθουν στον δύσκολο χειμώνα.

Τα έσοδα από την πώληση του παραμυθιού
θα διατεθούν στο ίδρυμα “ΝΕΑΝΙΚΗ ΑΡΩΓΗ
ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ”.

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων. Το χιόνι έπεφτε πυκνό από νωρίς. Οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από κόσμο που είχε βγει για τα τελευταία ψώνια. Οι καμινάδες μύριζαν ξύλο και διάφορες λιχουδιές που ετοιμάζονταν για την ημέρα των Χριστουγέννων. Το μωράκι με τα ματάκια του γεμάτα απορία κοιτούσε από το παράθυρό του το πάρκο, που το χιόνι είχε σκεπάσει για τα καλά.

Σκεφτόταν πώς να είναι άραγε οι φίλοι του αυτές τις κρύες μέρες. Τη σκέψη του διέκοψε ένας δυνατός θόρυβος που ακούστηκε μέσα στην ησυχία του χιονιού. Ο μπαμπάς που μάζευε ξύλα για το τζάκι στην αυλή, μπήκε γρήγορα στο σπίτι και φώναξε: «Έπεσαν μερικά δέντρα στο πάρκο από το πολύ χιόνι!». Η μανούλα βλέποντας το μωράκι λυπημένο το πήρε αμέσως στη ζεστή αγκαλιά της για να το ηρεμήσει. Έπειτα, το μωράκι πήγε στο δωμάτιό του και συνέχισε να κοιτάζει από το παράθυρο, περιμένοντας να μάθει νέα από τους φίλους του.

Μέσα σε λίγη ώρα, τα σπουργίτια
ήρθαν ανήσυχα στο παράθυρο
και χτύπησαν το τζάμι. Τα σκιουράκια
έφτασαν κι αυτά μετά από λίγο.
Τα νέα δεν ήταν ευχάριστα.
Ο μπαμπάς είχε δίκιο. Στο πάρκο
είχαν πέσει κάποια δέντρα από
το χιόνι κι έτσι πολλά σκιουράκια
έμειναν χωρίς σπίτι. Το χιόνι
συνέχιζε να πέφτει... Κάτι έπρεπε
να γίνει και μάλιστα σύντομα!

Το μωράκι είπε στα σκιουράκια
και στα σπουργιτάκια πως χρειάζεται
βοήθεια απ' όλα τα ζώα του δάσους,
για να διορθώσουν γρήγορα τις ζημιές.
Δεν έπρεπε τα καημένα να παγώσουν
από το κρύο! Έτσι, λοιπόν, τα έστειλε να
ειδοποιήσουν όλα τα ζώα του δάσους και
να ετοιμαστούν για συμβούλιο κάτω
απ' τον μεγάλο γεροπλάτανο.

Σε λίγα λεπτά είχαν συγκεντρωθεί όλα. Ο κύριος κάστορας που ήταν ο μηχανικός της παρέας, τα ελαφάκια, ο λαγός, ο γερολύκος και στο τέλος ακολουθούσε ο Θωμάς, το αρκουδάκι, μαζί με πολλά άλλα ζώακια, έτοιμα να βοηθήσουν. Άρχισε, λοιπόν, το συμβούλιο, αλλά οι προτάσεις που έκαναν για να φτιαχτούν τα καινούρια σπιτάκια χρειάζονταν πολύ χρόνο. Η ώρα περνούσε και χωρίς να έχουν πάρει κάποια απόφαση, άρχισαν να ανησυχούν που δεν έβρισκαν λύση.

Τότε ακούστηκε ο γερογλάτανος:

- Ησυχάστε, φίλοι μου, και ακούστε προσεκτικά τι θα σας πω, γιατί δεν έχουμε πολύ χρόνο!
Ξαφνικά έγινε ησυχία...
- Όλα μου τα χρόνια είμαι μόνος μου, χωρίς παρέα. Έρθε η ώρα να σας βοηθήσω και να νιώσω λίγο πιο όμορφα και ζεστά μαζί σας.
- Τι εννοείς, γερογλάτανε; του απαντά ο μαστροκάστορας.
- Φίλε μου κάστορα, πιάσε το μοθύβι σου και άρχισε τα σχέδια! Έχω αρκετό χώρο κάτω από τις ρίζες μου και χαμηλά είμαι αρκετά κούφιος. Έτοιμα σπίτια έχετε! Τι κάθεστε; Μην αργείτε! Ας αρχίσουμε όλοι τις δουλειές!

Επάνω σ' ένα κούτσουρο ο κάστορας αηλώνει
ένα χαρτί, παίρνει το μολύβι από το αφτί του
και σε πολύ λίγο χρόνο ετοιμάζει ένα
πανέμορφο σχέδιο για πολλά, μικρά σπιτάκια μαζί.
Έδωσε οδηγίες σε κάθε ζώακι ξεχωριστά για το τι πρέπει να
κάνουν και οι εργασίες άρχισαν αμέσως.
Όλα γίνονταν πολύ γρήγορα. Χαριτωμένα, όμορφα
σπιτάκια κατασκευάζονταν, χωρίς να τους λείπει τίποτα!
Και το πιο ωραίο; στο κέντρο του γεροπλάτανου
έφτιαξαν έναν μεγάλο χώρο με σκαλιστά καθίσματα
κι ένα πανέμορφο, μεγάλο τζάκι, ώστε να κάθονται
όλα μαζί αυτές τις γιορτινές μέρες.

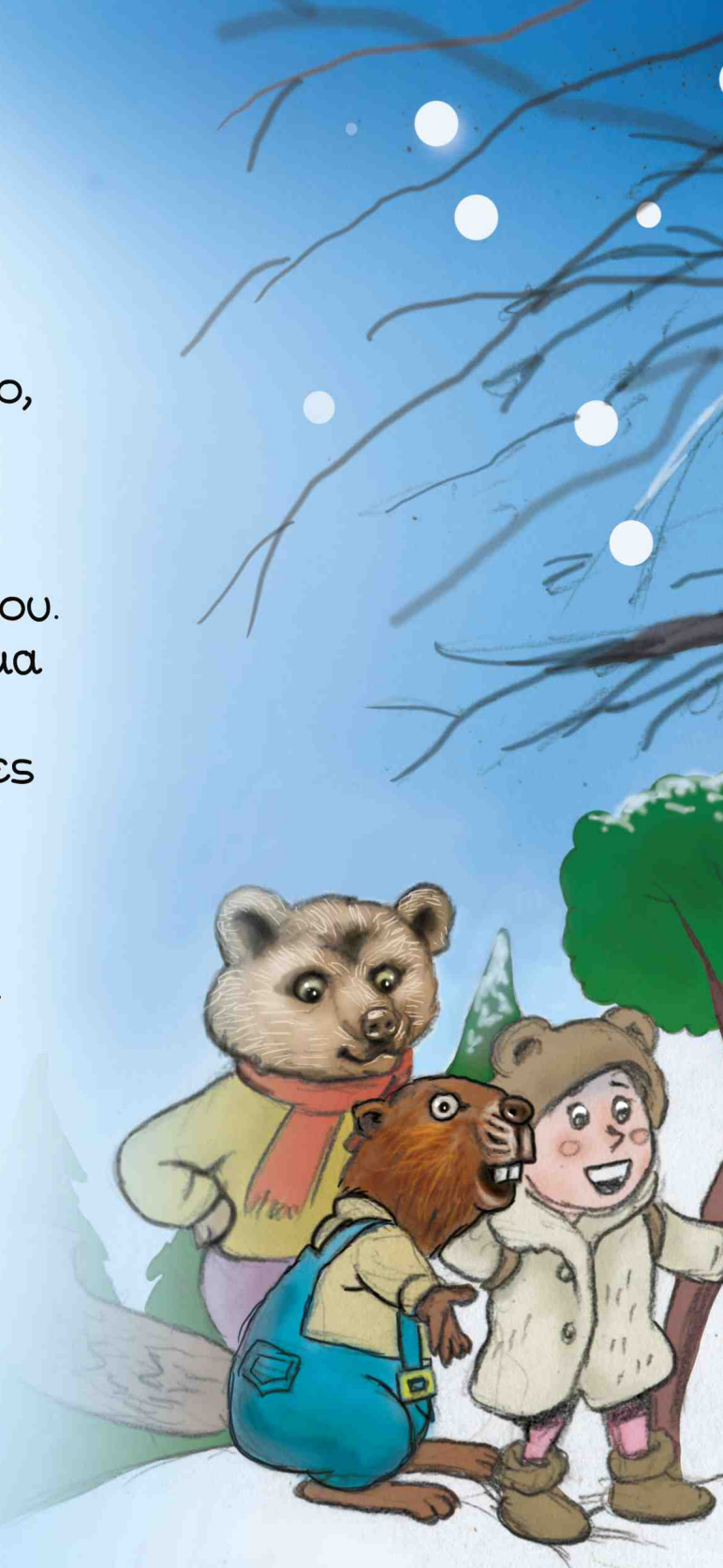

Ο μαστροκάστορας, όμως, ήθελε και κάτι ακόμα. Ακριβώς απέναντι από τον γερογλάτανο υπήρχε ένα δέντρο, που λίγο πιο κάτω από τη μέση του ήταν σπασμένο.

Αφού τελείωσαν οι εργασίες, ο μηχανικός έδειξε το τελευταίο σχέδιό του. Οι κάστορες άρχισαν αμέσως το σκάλισμα στο σπασμένο δέντρο.

Τα σπουργιτάκια με τους κοκκινολαιμηδες μάζευαν κλαδάκια, οι δρυοκολάπτες φρόντιζαν μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια και όλα μαζί συνέχιζαν τις εργασίες τους αρμονικά.

Πολύ σύντομα το θέαμα που μπορούσε κανείς να αντικρίσει ήταν μοναδικό, χάρη στην ομαδική προσπάθεια και τη συμμετοχή όλων!

XEAO

Η φάτνη με το Θείο βρέφος
είχε πάρει μορφή. Είχε σκαλιστεί με
σεβασμό και αγάπη, ώστε το θέαμα
να είναι κάτι παραπάνω από εντυπωσιακό.
Μια γαλήνη είχε αγκαλιάσει το παγωμένο
δάσος. Όλα γύρω ήταν παγωμένα, αλλά
ταυτόχρονα ζεστά για την ημέρα των
Χριστουγέννων! Τα σκιουράκια είχαν το
δικό τους σπίτι, μα πάνω απ' όλα είχαν
ζεστούλα και παρέα. Το μωράκι, ο
γεροπλάτανος, ο μαστροκάστορας
και όλα τα ζώακια, με την αγάπη
που έχουν ο ένας για τον άλλον,
τα είχαν καταφέρει!

Στο άκουσμα της καμπάνας η μαμά
έντυνε το μωράκι με τα ζεστά του ρούχα.
Ξημέρωναν Χριστούγεννα! Μόνο τα βαριά
βήματα των ανθρώπων ακούγονταν να
βυθίζονται στο χιόνι, μαζί με τους χαρούμενους
ψιθύρους των ζώων του δάσους. Το μωράκι με
τους γονείς του, κρατώντας τους από το χέρι
και γήημμυρισμένο από ευτυχία, συνέχισαν
στο χιονισμένο μονοπάτι. Μέσα απ' το σκουφάκι
και το κασκολάκι του έριξε μια γλάγια ματιά
και κλείνοντας το μάτι χαμογέλασε στους
φίλους του, τα σκιουράκια. Η αγάπη, η
συνεργασία και το πάθος για δουλειά είχαν
κάνει το θαύμα τους! Άνθρωποι και
ζωάκια έκαναν χαρούμενες και
ευτυχισμένες γιορτές!

Βοήθησε τον φίλο μας
να βρει τον σωστό δρόμο για
να φτάσει στο βελανίδι!

Από τις εκδόσεις Γλαρόλυκοι
κυκλοφορούν επίσης οι τίτλοι:

Το μωράκι και τα σκιουράκια

Η Μίκα και η υπόσχεση του καλοκαιριού

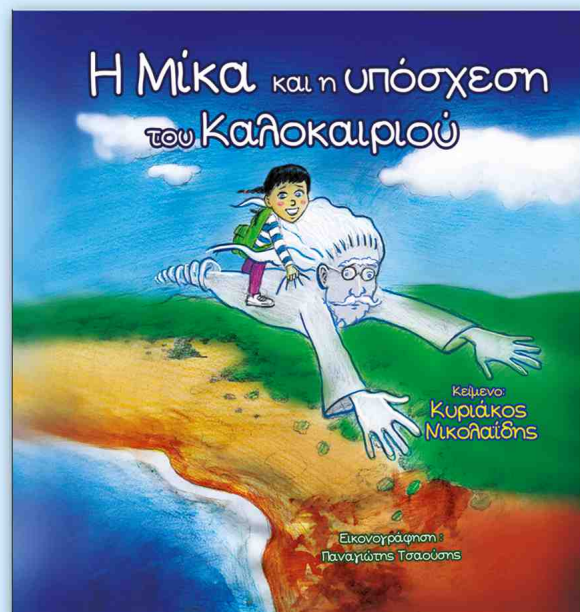
Λάκυ το αδεσποτάκι

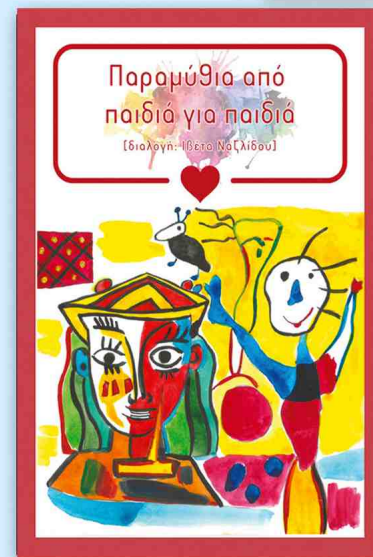
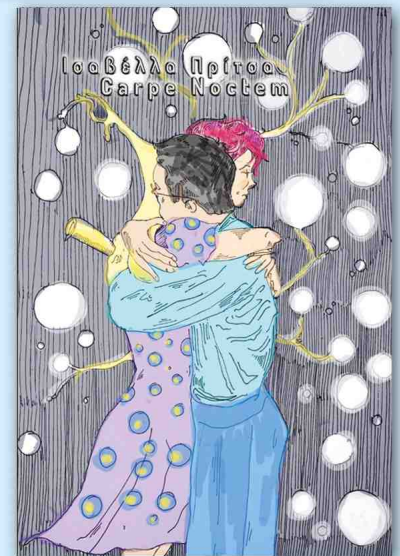
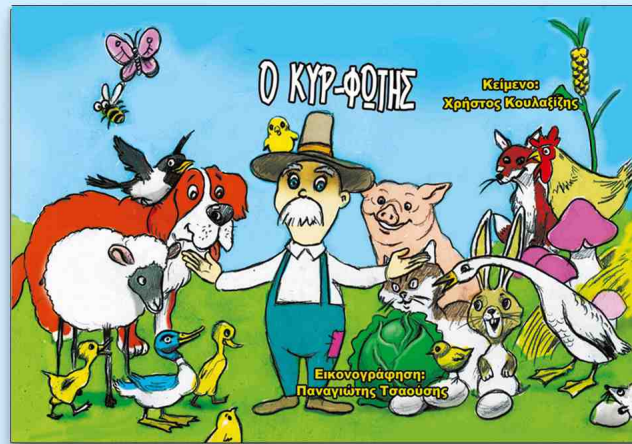
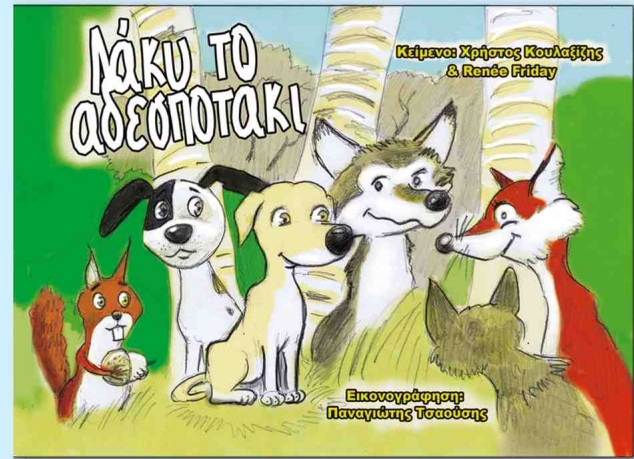
Ο ΚΥΡ ΦΩΤΗΣ

Η Λιχουδίτσα και τα μαγικά σοκολατάκια

Παραμύθια από παιδιά για παιδιά

Carpe Noctem

Γλαρόλυκοι

glarolykoi.net

Χρήστος Καρράς

fb: Chris Karras

instagram.com/christos_karras__

Το μωράκι και τα σκιουράκια

instagram.com/tomoraki_k_taskiourakia

Παναγιώτης Τσαούσης

facebook.com/panagiotis.tsaousis.3

fb page: Panagiotis Tsaousis Artworks

instagram.com/noircaptain

Νεανική Αρωγή Αγκαλιάζουμε Το Παιδί ΑΜΚΕ

facebook.com/neaniki.arogi

instagram.com/neaniki_arogi

Γραμματοσειρά: Aka-AcidGR-DiaryGirl

aka-acid.com

Άδεια χρήσης

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/

Ελεύθερη λογοτεχνία, ελεύθερος πολιτισμός, ελεύθεροι άνθρωποι. ♥

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων.
Το χιόνι έπεφτε πυκνό από νωρίς. Το μωράκι
που το φώναζαν «σκιουράκι», κοιτάζει από το
παράθυρο περιμένοντας να μάθει νέα από
τους φίλους του. Στο πάρκο είχαν πέσει
κάποια δέντρα από το χιόνι κι έτσι
πολλά σκιουράκια έμειναν χωρίς σπίτι.
Το χιόνι συνέχιζε να πέφτει. Κάτι έπρεπε
να γίνει και μάλιστα σύντομα!

Γλαρόλυκοι

978-618-86336-1-2